

Holdninger til overgrep mot barn

Avhandlingen tok sikte på å utvikle et nytt måleinstrument egnet til å avdekke holdninger til seksuelle overgrep mot barn, og å sammenholde holdninger og personlige, sosiale og kulturelle faktorer blant tre ulike utvalg voksne nordmenn.

PUBLISERT 1. oktober 2008

ODDFRID SKORPE TENNFJORD

forsvarte 10. mars 2008 avhandlingen Attitudes towards child sexual abuse for ph.d.-graden ved NTNU.

Avhandlingen hadde tre hovedmål. Det første var å utvikle og validere et nytt måleinstrument kalt Attitudes Toward Child Sexual Abuse. Det andre målet var å kartlegge holdninger til seksuelle overgrep mot barn og å teste om slike holdninger er relatert til personlige, kulturelle og sosiale faktorer, som empati, kvinnesyn og kjønn, samt om holdninger er relatert til overgrepssatferd. Det tredje målet var å studere om holdninger er relatert til interessen for å søke kunnskap om overgrep. Avhandlingen er satt sammen av tre studier som alle er basert på samme datainnsamling i tre utvalg: Et utvalg av voksne nordmenn (n = 296), et utvalg av voksne aktive kristne (n = 125), og et utvalg av personer i fengsel dømt for overgrep mot barn (n = 36).

Resultatet av studie 1 viste at måleinstrumentet var bygd opp av fire faktorer kalt 1) Aksept av og ansvar for seksuell kontakt mellom voksne og barn, 2) Fatalisme – vilje til å rapportere overgrep, 3) Skadevirkninger av overgrep og 4) Lov og rett – om seksuell lavalder. Holdningsmålet var konsistent og relatert til overgrepssatferd.

Studie 2 viser at ulike faktorer hadde ulik grad av forklaringsverdi for holdninger, og at denne endret seg på tvers av utvalg. Blant voksne nordmenn og aktive kristne var empati og normløshet de sterkeste prediktorene for holdninger, mens blant de dømte overgriperne var kvinnesyn og femininitet de sterkeste prediktorene. Dette tyder på at en ved forebyggende tiltak i ulike grupper må bruke ulike strategier for å kunne påvirke holdninger.

Studie 3 viser at respondentene som søkte mest kunnskap om overgrep, også hadde holdninger som var sterkt imot overgrep. Interesse var også avhengig av egen overgrepshistorie: De som hadde vært utsatt for overgrep, søkte mer kunnskap enn de som ikke hadde vært utsatt for det. Kunnskapssøken var ikke relatert til overgrepsatferd.

Kontakt oddfrid.skorpe.tennfjord@svt.ntnu.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 45, nummer 10, 2008, side